

forsvar til dem, der kunne tænke sig ikke at opfylde gældende regelsæt. Det er da beskæmmende.

Jeg spurgte ikke om, hvorfor det her forslag blev fremsat nu. Jeg sagde, at det forslag, der bliver fremsat nu her, og som ikke er særlig vidtgående, i bedste fald vil virke om et års tid, måske om halvandet, men jeg efterlyste handling nu.

Vi har et regelsæt, der gælder nu. Vi mener, det skal opfyldes, det skal opfyldes ude i kommunerne, det skal opfyldes i de pågældende institutioner. Så er problemet løst.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg er selv usikker på, hvilken type medicin der overhovedet kan anvendes over for mennesker, der konsekvent nægter at diskutere den virkelighed, der er ude i landet. Jeg kender ikke nogen behandlingsformer, der er i stand til at bringe mennesker i nærheden af virkeligheden, når de er kommet så langt væk fra den, som hr. Flemming Oppfeldt er.

Den virkelighed, som alle Venstres kommunale folk møder – alle andre politisk farvede gør det også, men jeg antager, at hr. Flemming Oppfeldt er specielt påvirkelig over for Venstres argumenter – er, at vi står i en situation, hvor vi skal skære på samtlige områder. Det var meldingen på KL's landsmøde, det er det, KL's formand har gentaget og gentaget og gentaget og gentaget. Så er det da fuldstændig absurd at diskutere, som hr. Flemming Oppfeldt gør, at netop i den situation vil vi ikke sætte grænser, for vi vil i gang allerede nu.

Vil hr. Flemming Oppfeldt i modsætning til ministeren slet ikke erkende, at økonomien er en grænse for nogle af de her ting, at det at lave bedre udeforhold, det at lave mindre støj osv. forudsætter investeringer, som kommunerne siger de ikke har penge til, og derfor bliver det ikke til noget?

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Kim Sejr som ordfører.

Kim Sejr (RV):

De fleste af os er klar over de problemer, som mange børnehaver og SFO'er har til daglig, ikke mindst de af os, der har eller har haft børn i institution inden for de senere år. Jeg er da også selv far til en dreng, som gik i en SFO, men vi tog ham ud, fordi der simpelt hen var for lærmende og for støjende. Vores barn fik det dårlig-

gere af at gå i SFO, så vi måtte tage ham ud. Så det sker selvfølgelig.

KL. 12.25

De opnormeringer har betydet, at flere børn og ansatte må deles om den samme plads, og det går naturligvis nogle steder ud over det fysiske og psykiske miljø. Vi skal være opmærksomme på, at vores børn kan få en dagligdag i en institution fyldt med fri udfoldelse og masser af kreativ og social stimulation. Og det tilbyder langt de fleste institutioner, tror jeg, heldigvis også. Såvel personale som forældre er jo interesseret i at kunne skabe de bedste forhold for børnene.

Desværre kan det ikke altid lade sig gøre, fordi rammerne er for dårlige. For mange børn på for lidt plads med for få pædagoger er og bliver en dårlig kombination. Resultatet, som vi har snakket om, kan blive støj, dårligt indeklima, og det giver et psykisk og fysisk miljø, man ikke engang ville byde voksne.

Det Radikale Venstre er enig i sigtet med, at vores børn selvfølgelig skal have bedre muligheder for plads og ro. Og vi kan tilslutte os forslagsstillerens pointe med, at det i høj grad er et spørgsmål om bevidstgørelse, det her handler om. For man kan faktisk nå ret langt med den sunde fornuft og en bevidst aktiv indsats inden for eksisterende rammer.

Vi er tilhængere af, at den enkelte kommune gør en indsats på området. Men til gengæld må vi så også sige, at vi er lidt forbeholdne over for at lave lovgivning, der skal forpligte kommunerne til at udarbejde detaljerede politikker på enkeltområder.

Men vi er selvfølgelig parate til at diskutere, hvilke initiativer der kan tages for at fremme en positiv udvikling i forhold til det fysiske og psykiske miljø for børn i daginstitutioner. Såfremt vi kan diskutere os frem til tiltag, der ikke medfører detaljeregulering i forhold til kommunerne, er vi klart positive.

Forslaget om, at Dansk Center for Undervisningsmiljø får udvidet kompetenceområdet til også at omfatte miljøet i daginstitutionerne, er der muligvis et perspektiv i. Her kan man opsamle viden og erfaringer, der konkret kan bruges af institutionerne.

Til slut vil jeg sige: Der er blevet snakket meget om økonomi, og det betyder også noget, men det betyder også noget, tror jeg, i forhold til prioritering. Vores lokalpolitikere rundtomkring må også være parat til at tage en prioriteringsdebat, for når vi taler om børn og ældre osv., er der